

Si Simbegwire

辛波薇亞

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Karla Comanda
- Tagalog / Chinese (Mandarin)
- Level 5

Nagdalamhati si Simbegwire nang pumanaw ang kanyang Nanay. Ginawa ng Tatay ni Simbegwire ang lahat ng kanyang makakaya para alagaan ang kanyang anak. Unti-unti, natutunan nilang maging masaya, kahit na wala na ang Nanay ni Simbegwire. Tuwing umaga ay naupo sila at pinag-usapan ang darating na araw. Bawat gabi ay magkasama silang naghain ng hapunan. Pagkatapos nilang hugasan ang mga pinggan, tinulungan si Simbegwire ng Tatay niya sa kanyang takdang-aralin.

...

辛波薇亞的媽媽過世的時候，她非常傷心。辛波薇亞的爸爸盡全力照顧孩子。時間久了，他們漸漸開心起來，習慣了沒有辛波薇亞媽媽的生活。每天早上，他們坐在一起，談論著即將到來的一天。每天晚上，他們一起做飯，然後一起洗碗，辛波薇亞的爸爸還幫助她做功課。

Isang araw, ginabi ng uwi ang Tatay ni Simbegwire. “Nasaan ka na, anak?” tawag niya. Tumakbo si Simbegwire sa kanyang Tatay. Tumigil siya nang nakita niyang hawak ng Tatay niya ang kamay ng isang babae. “Gusto kong makilala mo ang isang taong espesyal, anak. Ito si Anita,” nakangiti niyang sinabi.

...

有一天，辛波薇亞的爸爸回家晚了。他一進門就喊道：“親愛的孩子，你在哪裡？”辛波薇亞跑出來迎接爸爸。但她突然停住了，因為她看到爸爸牽著另外一個女人的手。爸爸笑著說：“我的孩子，來，我向你介紹一個很特別的人，她叫阿妮塔。”

“Ikinagagalak kitang makilala, Simbegwire. Lagi kang ikinukwento sa akin ng Tatay mo,” sabi ni Anita. Pero hindi niya kinamayan o nginitian ang bata. Tuwang-tuwa sa galak ang Tatay ni Simbegwire. Lagi niyang binabanggit na sama-sama silang maninirahan, at kung gaano magiging kaganda ang buhay nila. “Anak, sana tanggapin mo tanggapin mo si Anita bilang iyong ina,” sabi niya.

...

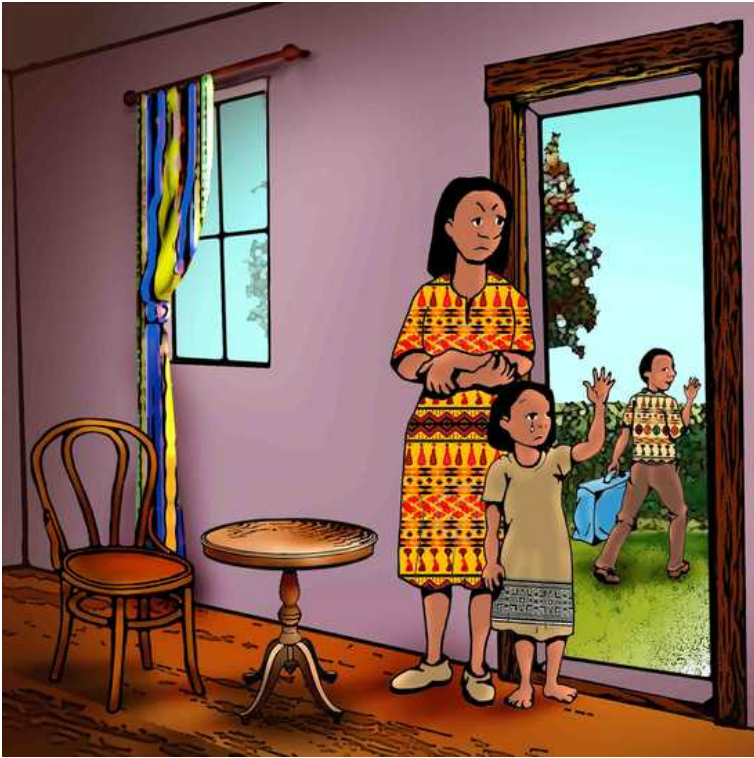
阿妮塔跟辛波薇亞打招呼：“你好，辛波薇亞！你的爸爸跟我說了很多關於你的事。”她沒有朝辛波薇亞微笑，也沒有牽她的手。辛波薇亞的爸爸很高興，他興奮地說著，如果他們三個人住在一起，一定會很幸福的。爸爸朝辛波薇亞說：“我的孩子，我希望你能接受阿妮塔成為你的母親。”

Nagbago ang buhay ni Simbegwire. Hindi na siya nakakaupo kasama ng kanyang Tatay tuwing umaga. Masyado nang pagod para gumawa ng takdang-aralin si Simbegwire sa gabi dahil sa dami ng gawaing-bagay na iniuutos ni Anita. Natutulog siya kaagad matapos ang hapunan. Ang makulay na kumot na bigay sa kanya ng kanyang Nanay ang tanging nagbibigay-ginhawa kay Simbegwire. Tila hindi napapansin ng kanyang Tatay na hindi masaya si Simbegwire.

...

辛波薇亞的生活變了。她每天早上沒有時間和爸爸坐在一起聊天。阿妮塔讓辛波薇亞做很多家務，辛波薇亞每天晚上都累極了，根本沒有時間做功課。她一吃完晚飯就睡覺了。她唯一的安慰就是媽媽留給她的彩色毯子。辛波薇亞的爸爸似乎沒有意識到女兒一點兒也不開心。

Makalipas ang ilang buwan, sinabi ng Tatay ni Simbegwire na luluwas muna siya ng matagal. “Kailangan kong bumiyahе para sa aking trabaho,” sabi niya. “Pero alam kong aalagaan ninyo ang isa’t isa.” Nalumbay si Simbegwire, pero hindi ito napansin ng kanyang Tatay. Hindi kumibo si Anita. Hindi rin siya masaya.

...

過了幾個月，辛波薇亞的爸爸告訴她們，他要離家一段時間。他說：“我得出差，我相信你們會互相照顧對方的。”辛波薇亞低下頭，但她的爸爸沒有注意。阿妮塔什麼也沒說，她也不太高興。

Lumala ang kalagayan ni Simbegwire. Kapag hindi niya natapos ang kanyang gawaing-bahay, o kapag nagreklamo siya, sinaktan siya ni Anita. Halos ubusin ng babae ang hapunan, at kapiranggot na tira lang ang iniwan para kay Simbegwire. Umiyak si Simbegwire gabi-gabi, yakap-yakap ang kumot ng Nanay niya.

...

辛波薇亞的生活變得更糟糕了。如果辛波薇亞沒有做完家務，或者她稍微有點抱怨的話，阿妮塔就會打她。晚上，阿妮塔把大多數食物都吃了，只留給辛波薇亞一點剩飯剩菜。每天晚上，辛波薇亞都流著淚入睡，她只能緊緊地抱著媽媽留下的毯子。

Isang umaga, tinanghali ng gising si Simbegwire. “Tamad!” sigaw ni Anita. Hinila niya si Simbegwire mula sa kanyang kama. Naipit sa isang pako ang kanyang pinakamamahal na kumot, at napunit ito sa dalawang piraso.

...

一天早上，辛波薇亞起床晚了。阿妮塔氣極了：“你這個懶蟲！”她把辛波薇亞從床上拉起來。毯子勾到一顆釘子，撕成了兩半。

Nabalisa si Simbegwire. Napagdesisyunan niyang maglayas sa kanila. Kinuha niya ang mga kapisaso ng kumot ng kanyang Nanay, nagbaon ng kaunting pagkain, at nilisan ang kanilang bahay. Sinundan niya ang daang tinahak ng kanyang Tatay.

...

辛波薇亞傷心透了，她決定離家出走。她帶著毯子的碎片，包了一些食物，沿著爸爸出差的路離開了家裡。

Kinagabihan, umakyat siya sa isang mataas na puno malapit sa ilog at gumawa ng tulugan gamit ang mga sanga. Habang pinatutulog niya ang kanyang sarili, umawit siya: “Maama, maama, maama, iniwan mo ako. Iniwan mo ako at hindi ka na bumalik. Hindi na ako mahal ni Tatay. Nanay, kailan ka babalik? Iniwan mo ako.”

...

天黑了，辛波薇亞找到一棵長在小溪旁邊的樹。她爬上了樹，在樹枝上搭了一張小床。她唱著歌，漸漸睡著了：“媽媽，媽媽，媽媽，你離開了我，離開了我再也不回來了。爸爸再也不愛我了。媽媽，你什麼時候回來，你離開了我……”

Kinaumagahan, inawit itong muli ni Simbegwire. Nang dumating ang mga kababaihan sa ilog para maglaba, narinig nila ang panaghoy galing sa mataas na puno. Akala nila na hangin lamang ito na pumapagaspas sa mga dahon, at nagpatuloy sa kanilang gawain. Pero pinakinggang mabuti ng isa sa mga babae ang awit.

...

第二天早上，辛波薇亞又唱起了這首歌。附近的女人到溪水邊來洗衣服，她們聽到了樹上傳來的歌聲。她們以為這是風穿過樹葉的聲音，於是就沒有在意，繼續洗衣服。但其中有個女人仔細地聽著這首歌。

Tumingin ang babae sa itaas ng puno. Nang makita niya ang bata at ang makukulay na kapisaso ng kumot, umiyak siya, “Simbegwire, anak ng aking kapatid!” Tumigil sa paghuhugas ang ibang babae at tinulungang bumaba si Simbegwire mula sa puno. Niyakap ng kanyang tiyahin si Simbegwire at pinatahan siya.

...

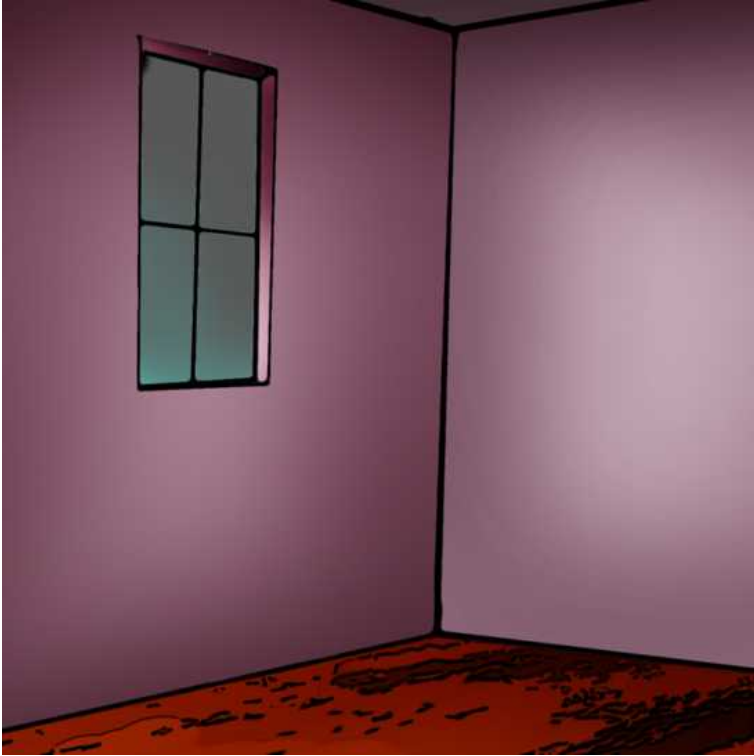
女人抬起頭來看著那棵樹。當她看到辛波薇亞和那條彩色的毯子時，她嚇了一跳：“辛波薇亞，我哥哥的孩子！”其他的女人也停下了手裡的活兒，幫助辛波薇亞從樹上爬了下來。她的姑姑緊緊地抱著她，儘量安慰她。

Dinala si Simbegwire ng kanyang tiyahin sa kanilang bahay. Naghain siya ng mainit na pagkain para kay Simbegwire at pinatulog kasama ng kanyang mahal na kumot. Nang gabing iyon, lumuha si Simbegwire sa kanyang pagtulog. Pero ito ay luha ng ginhawa. Alam niyang aalagaan siya ng kanyang tiyahin.

...

辛波薇亞的姑姑帶著她去了自己家。她給辛波薇亞煮了美味的食物，又給她鋪了床，讓她蓋著媽媽的毯子睡覺。那天晚上，辛波薇亞又哭著睡著了。不過這次是欣慰的淚水。她知道她的姑姑會照顧她。

Nang bumalik ang Tatay ni Simbegwire, nakita niyang walang laman ang silid nito. “Anong nangyari, Anita?” malungkot niyang tanong. Ipinaliwanag ng babae na lumayas si Simbegwire. “Gusto ko lang naman na galangin niya ako,” sabi niya. “Pero marahil ay naging masyado akong mahigpit.” Umalis ang tatay ni Simbegwire at tinahak ang direksiyon ng ilog. Nagpatuloy siya sa nayon ng kanyang kapatid para alamin kung nakita ba niya si Simbegwire.

...

辛波薇亞的爸爸回到家裡，發現辛波薇亞的房間裡空蕩蕩的。他疲倦極了，問阿妮塔發生了什麼事。阿妮塔說辛波薇亞離家出走了。她解釋道：“我只是想讓她尊敬我，但是我可能太嚴格了。”辛波薇亞的爸爸跑出家門，沿著小溪去找辛波薇亞。他走到了妹妹的村莊，想問問她有沒有見過辛波薇亞。

Nakikipaglaro si Simbegwire sa kanyang mga pinsan nang makita niya ang kanyang Tatay mula sa malayo. Natakot siya na baka galit ito, kaya nagtago siya sa loob ng bahay. Pero nilapitan siya ng kanyang Tatay at sinabi, "Simbegwire, nakahanap ka ng perpektong Nanay para sa sarili mo. Isang Nanay na nagmamahal at nakaiintindi sa'yo. Ipinagmamalaki kita at mahal kita." Napagsang-ayunan nila na maaaring makitira si Simbegwire sa kanyang tiyahin hangga't kailan niya gusto.

...

辛波薇亞正在和她的表兄弟姐妹玩耍，但她突然看到了遠處的爸爸。她害怕爸爸會生氣，於是就跑到房子裡躲了起來。但是爸爸找到她，對她說：“辛波薇亞，你自己找到了一個完美的媽媽，她愛你，理解你。我為你感到驕傲，我愛你。”他們商量後決定辛波薇亞可以和姑姑住在一起，想呆多久就可以呆多久。

Araw-araw ay dumalaw ang kanyang Tatay. Dumating ang panahon na isinama rin niya si Anita. Hinawakan niya ang kamay ni Simbegwire. “Patawarin mo ako, anak, at nagkamali ako,” iyak niya. “Puwede mo ba akong bigyan ng isa pang pagkakataon?” Tumingin si Simbegwire sa kanyang Tatay at sa nag-aalalang mukha nito. Pagkatapos ay humakbang siya at dahan-dahang niyakap si Anita.

...

辛波薇亞的爸爸每天都來看她。有一天，他和阿妮塔一起來了。阿妮塔朝辛波薇亞伸出手，她哭了：“我太抱歉了，小傢伙，對不起，我錯了，你可以再給我一次機會嗎？”辛波薇亞看了看爸爸，看到他憂慮的臉龐。她朝前走了一步，抱住了阿妮塔。

Sumunod na linggo, inanyayahan ni Anita si Simbegwire, kasama ng kanyang mga pinsan at tiyahin, sa kanilang bahay para sa isang tanghalian. Ang sarap ng handaan! Inihain ni Anita ang lahat ng paboritong pagkain ni Simbegwire, at kumain ang lahat hanggang sila'y nabusog. Naglaro ang mga bata habang nag-usap ang mga matatanda. Nakaramdam si Simbegwire ng kasiyahan at lakas ng loob. Napag-isipan niya na marahil, sa madaling panahon, ay uuwi siya para manirahan kasama ng kanyang Tatay at kanyang madrasta.

...

過了幾天，阿妮塔邀請辛波薇亞，姑姑和姑姑的孩子們一起到家裡吃飯。好豐盛啊！而且那都是辛波薇亞喜歡吃的東西，每個人都吃得津津有味。吃完飯，大人們在家裡聊天，孩子們在外面玩耍。辛波薇亞覺得很開心，自己變得更加勇敢了。她決定不久以後就要回到家裡，和自己的爸爸，繼母住在一起。

香港故事書

global-asp.github.io/storybooks-hongkong

Si Simbegwire

辛波薇亞

Written by: Rukia Nantale

Illustrated by: Benjamin Mitchley

Translated by: Karla Comanda (tl), Vicky Liu (zh)

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by [香港故事書](#) in an effort to provide children's stories in 香港's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).